

A la contra ► Entrevista

Albert Pijuan

‘La gran ola’, la visió del món com a resort

ERIC GRAS
egras@epmediterraneo.com
CASTELLÓ

En el marc del programa *Afinitats Electives*, promogut pel Ministeri de Cultura, Juan Gómez Bárcena i Albert Pijuan van conversar aquest 14 d'octubre sobre les seues obres, *Ni siquiera los muertos* i *La gran ola*, totes dues publicades per Sexto Piso, i sobre la seua experiència escrivint en la seua llengua materna. Ho van fer en la llibreria Ramon Llull de València, i fruit d'aquesta trobada, d'aquesta xerrada, va sorgir la possibilitat d'entrevistar a Pijuan per a parlar sobre aquesta obra que, com bé diuen des de la seua editorial, es mou entre l'apocalíptic i el carnavalesc, una crítica implacable a una elit indolent i voraç, i a la visió del món com resort.

Amb una relació curiosa amb la província de Castelló —en l'editorial benicarlanda Onada Edicions li van publicar la u peça teatral *Tabula brasa* i, ens confessa, va estar en Marina d'Or per a documentar-se precisament per a confeccionar el seu llibre—, Pijuan presenta un relat que atreu molt, o més aviat destaca a primera vista, per l'absència dels signes de puntuació tradicional o habitual, trencant així el típic corpus textual. Això és així perquè la seua idea era la submergir al lector en una ona d'excés, de bogeria, de riquesa, de joventut, «una ona que t'arrossega, una ona textual del mateix estil que procura, en una certa forma, aquesta angoixa d'estar ofegant-te», explica.

Pijuan construeix aquesta història sobre una família dedicada al món hotelier, i se centra en la generació del present d'aquesta família que rep una herència de riquesa, «que en el seu cas és hotelier, però que en un cas més petit podria ser la nostra pròpia generació, que ha rebut una espècie d'estat del benestar, un moment d'opulència, i no saben què fer i el malbaraten», assenyala l'autor, qui se serveix del turisme per a parlar del moment actual. «L'explotació fins a l'últim racó del planeta, el fet de convertir tot el que trepitja l'ésser humà en un parc temàtic... Tot això està molt present ara», ja que el turisme, diu Pijuan, conté

SERGI PIJUAN

una doble moral en produir una sèrie d'efectes negatius on es realitza, més enllà dels aspectes ecològics. «Em refereixo més a nivell d'impacte cultural, que un país es faci turístic. Això implica que un país s'empobreix en molts nivells», explica, per a reconèixer que «sofrim les conseqüències però al mateix temps som part del problema. No saps mai com posicionar-te sobre aquest tema».

Crítica i un cert humor

En *La gran ola* —publicada originalment en català com a *Tsunami* (Angle Editorial)—, Albert Pijuan realitza, per tant, una crítica del sistema actual, a través d'aquest turisme «colonialista», «fagocitador», però ho fa servint-se d'escenes paròdiques, una miqueta *bizarra*, que fa que tot flueixi. A més, en lloc d'abordar aquesta problemàtica des del punt de vista dels treballadors explotats, s'atreveix aquí a posar-se en el lloc dels explotadors per a oferir una altra perspectiva. «És el que té la ficció, no? Quan adoptes un punt de vista, acabes entenent aquest punt de vista. I aquí he apos-

“

En aquesta novel·la he apostat per prendre el punt de perversió dels ‘cabrons’

tat per prendre el punt de perversió dels ‘cabrons’, dels amos que explotaran, dels quals es beneficien de tota aquesta situació».

Al llarg de la novel·la, tal com el mateix Pijuan ens confessa, un pot entrellucar la influència d'autors com George Saunders, A. M. Homes, Thomas Bernhard o del cinema coreà, del qual es considera un fanàtic absolut. Així, la història beu d'aquestes lectures del món com a parc temàtic, de veure una simulació del món, un espectacle constant però al mateix temps fals, i a nivell estilístic ha treballat el text visualment a través de les puntuacions, els paràgrafs, la composició... per no parlar d'aquestes imatges d'una certa violència caricaturitzada i hiperventilada pròpies de les produccions coreanes que tant li agraden.

Traduïda ara al castellà per Rubén Martín Giráldez, la novel·la continua collint èxits després d'haver guanyat el Premi de la Crítica catalana. Davant aquests assoliments, Pijuan reconeix estar encantadíssim, encara que, fent broma, espera «que em cridin per a dir-me que tot era una broma». ≡